

νοῦν καὶ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Αἱ ἐξετάσεις ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας. Λεπτομέρειά τις ἀτήμαντος αὐτῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' ἐνδεικνύουσα τὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφοροῦνται οἱ σύνοικοι ἡμῶν Βούλγαροι, δὲν διεξέφυγε τὴν προσοχὴν μου. Αἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκδιδομεναι βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, γράφουσιν ἐν ἐκτάσει περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν βουλγαρικῶν σχολείων, ἀναφέρονται τὰς γενομένας ἐν τῷ τουρκικῷ Ρουσιῇ, οὐδὲ μνείας ἤξιώσαν τὰς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Βουνηδὸν βλέπουν τὸ ὡς ἐν Βερολίνῳ δημοσιεύματα τῆς **Ἐκθέσεως τῆς Ὑγιεινῆς**, εἰς ἣν οὔτε ὁ δῆμος, οὔτε ἡ κυβέρνησις, ἀλλ' οὔτε δυστυχῶς ἡ ἀρτισύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἐφρόντισαν νὰ στείλουν ἀντιπρόσωπον, ὅπως μελετήσῃ τόσα ζητήματα, ἰδίως ἀφορῶντα τὴν Δημοσίαν Ὑγιεινὴν. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἀκόμη μᾶς φαίνονται πολυτέλειαι. Ἡ μᾶλλον καὶ χειρότερον, καθαυτὴ τρέλλαι, εἰς ἃς συνήθως δὲν ὑποκύπτουσι οἱ φρονιμώτατοι Ρωμοί. Πλούσια κυρίως ὑπῆρξαν τὰ ἐκθέματα περὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων καὶ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν. «Οἱ σχεδὸν αἱ μεγάλαι γερμανικαὶ πόλεις ἐξέθεσαν ἐν σχεδιαγράμμασι τὰ διάφορα συστήματα τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων, συγχρόνως προπλάσματα δεικνύοντα τὰ διάφορα εἶδη σωλῶνων ὑδραγωγείων, ἀκόμη καὶ στατιστικούς πίνακας ἐμφαίνοντας κατὰ πόσον ἡλαττώθη ἡ θνησιμότης τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ διοχετευτικοῦ συστήματος. Καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐν τῇ γερμανικῇ πόλει Δάντσιχ ἂφ' ἧς ἐφηρμόσθη ἐν τοιοῦτο σύστημα.

Ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκθέσει σπουδαῖον κατέλαβον χώρον τὰ ἐκ-

θέματα Ἐργοστασίων Δαμαλίτιδος. Εὐτυχῶς ἐκ τινος περὶ αὐτῶν δημοσιεύματος εἶδομεν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυρίων Μακκᾶ, Λούη καὶ Πιλαβίου συστηθὲν Κράσστημα ζωικῆς δαμαλίδος δὲν ἀπείχε πολὺ τῆς γερμανικῆς μεθόδου.

Κρίμα μόνον ὅτι δὲν ἐγένετο σταθερὸν κράσστημα ὅπως ἀπαξ διὰ παντὸς ἀπαλλαγόμεν τοῦ φόβου τῶν ἐπισκέψεων τῆς εὐλογίας. Ἡ ζωικὴ δαμαλὶς ἀπεδείχθη πλέον ἢ καλλιτέρα δαμαλὶς. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων καταδεικνύεται ὑπερθεβαίοντα 95 τοῖς 0.0. Ἐπενοήθησαν δὲ καὶ πλείστοι μέθοδοι διατηρήσεως, ἰδίως ἡ τῆς ξηρᾶς δαμαλίδος, καὶ τὰς μεθόδους αὐτάς ἡδύνατο νὰ τὰς μελετήσῃ ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ παράσχῃ αὐτῇ ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἰδρῶσι σταθερὸν κράσστημα ζωικῆς δαμαλίδος. Ὁ δῆμος ἂφ' ἐτέρου ὤφειλε ν' ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπόν του τῇ Ἐταιρίᾳ αὐτῇ νὰ μελετήσῃ εἰδικῶς τὸ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὑδάτων διὰ μηχανικῶν καὶ χημικῶν μέσων, νὰ ἐκθέσῃ δὲ συγχρόνως τὸ παρ' ἡμῶν σύστημα τῆς διοχετεύσεως, ὡς καὶ τὸ τοῦ διύλιστηρίου, δι' ὃ ἴσως καὶ θὰ ἐπηρείτο. Τὰ ἀπολυμαντικὰ ἐπίσης μέσα κατέλαβον πολὺν χρόνον ἐν τῇ Ἐκθέσει καὶ τούτων κυρίως ἔχει προσωρινῶς ἀνάγκην ὁ δῆμός μας, ἕως ὅτου συμπληρωθῇ τὸ σύστημα τῶν ὀχετῶν καὶ παύσῃ οὕσα ἡ πρωτεύουσα μας ὑπόγειος ἢ καὶ ἐπίγειος κοπρῶν. Ἀκόμη δὲ εἶνε καιρὸς πρὸς ἀποστολὴν ἀντιπροσώπου σπουδαίου, τοιοῦτος δὲ θὰ ἦτο ὁ κ. Βάφας, ἐπὶ τοῦτο δὲ προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ τε κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ κ. δημάρχου.

ΦΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καρπενήσιον, 1 Ἰουλίου.

Ἐνῷ ἐπανερχόμεν χθὲς εἰς Καρπενήσιον, ἔμαθα καθ' ἑδὼν

ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ κανόνισω· πρόκειται περὶ ποσοῦ καταθέμεντος εἰς τὸ ἡμέτερον ταμεῖον πρὸ ἐτῶν καὶ τὸ ὅποιον κατέστη σημαντικὸν διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν κερδῶν εἰς τὸ κεφάλαιον κατ' ἑτος μετὰ τὸν ἰσολογισμόν τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως.

— Ἀ! εἶπεν ὁ βαρόνος ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς.

— Δὲν πρόκειται περὶ ἑκατοστῶν χιλιάδων φράγκων, ἀλλὰ περὶ ἑκατομμυρίων.

Ὁ βαρόνος ὑπέστη ἐκπληξιν καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ.

— Ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν συνειθίζεται ἐξακολουθεῖν ὁ τραπεζίτης, νὰ διαχειρίζομεθα ἑκατοστίας· δέκα, δέκα πέντε ἢ τριάντα ἑκατομμύρια περιπλέον, δὲν εἶνε πολὺ ὀχληρὸν ἐν τούτοις, κ. βαρόνε, ὁ περὶ οὗ πρόκειται λογαριασμός καὶ ὅστις πάντοτε ἐπαυξάνει δὲν δύναται νὰ διακωλυθῇ ἐντὸς τῶν βιβλίων.

— Καὶ διὰ τοῦτο, κ. Βὰν Ὅσσην, εἶπεν ὁ βαρόνος διὰ συγκεκινημένην φωνῆς, ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ.

— Βεβαίως, κ. βαρόνε.

Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ βαρόνου διεστάρησαν.

— Θεέ μου, εἶπε νωχελῶς ὁ τραπεζίτης, πιθανῶς νὰ καταβάλω εἰς χεῖράς σας τὸ ποσόν.

Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Δεσμιαιζ ἐπαθε ζάλην.

— Ἐσκόπευα ἐξακολουθεῖν ὁ κ. Βὰν Ὅσσην νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔλθετε εἰς Ἀμστελδοζμον, διὰ νὰ συνομι-

λήσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, πολὺ σπουδαίας, ὡς βλέπετε· ἀλλ' ἐσκέφθην ὅτι ἦτο καταλληλότερον νὰ ἔλθω ἐγὼ αὐτὸς πρὸς συνάντησίν σας.

— Πῶς, κύριε, ἐκάματο ἐπίτηδες τὸ ταξίδιον τοῦτο;

— Ὅχι ἀκριβῶς· καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις μὲ ἐκάλουν εἰς Παρίσιους.

— Ὅθ' ἐδεχόμεν μετὰ σπουδῆς τὴν πρόσκλησίν σας.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, κ. βαρόνε.

— Τέλος, κ. Βὰν Ὅσσην, ἡ ποσότης τῶν...

— Πολλῶν ἑκατομμυρίων;

— Πόθεν προέρχεται;

— Ἐκ Βαταύτας.

Ὁ βαρόνος ἀνετινάχθη ἀπὸ τῆς ἔδρας του.

— Τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, κ. βαρόνε, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κληρονομίας τοῦ μακαρίτου Σμαρὰνδ, ἀδελφοῦ σας.

— Ἀληθῶς, κύριε!

— Γνωρίζω ὅτι δὲν ἤξεύρετε μερικὰ πράγματα· μέλλω νὰ σᾶς πληροφορήσω. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φιλίππου Δεβιλλιέρ, τοῦ ὁποῦ, διὰ νὰ εἴπω ἐν παρόδῳ, ὁ ἀδελφός σας ἦτο ὁ μόνος κληρονόμος, ἐγένετο ἀπογραφῇ, ἧς ἕνεκα αἱ ἐμπορικαὶ καταγραφαὶ καὶ πάντες οἱ λογαριασμοὶ ἐκαθαρίσθησαν. Οἱ ἐταῖροι τοῦ οἴκου ὤφειλον εἰς τὸν ἀδελφόν σας ποσὸν ἀνώτερον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων. Τρία ἑκατομμύρια ὅταν σηκώσητε αἰφνιδίως ἀπὸ ἑνα ἐμπορικὸν οἶκον μπό-

τὴν ἀπαισίαν εἶδον, ἢν θὰ σὰς ἐκόμισεν ὁ τηλεγράφος, τοῦ συγγεροῦ ἐγκληματος τοῦ φόνου τοῦ Δημάρχου Κτημενίου Ν. Γαλλῆ. Ὁ Γαλλῆς ἦν φίλος τοῦ κ. Βουλπιώτου καὶ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἀνέκαθεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Εὐρυτανίας ἡ ἐκλογικὴ πάλη ὑπῆρξεν εὐγενεστάτη, εἰρηνικὴ, ἀληθὲς πανήγυρις. Ἰδίᾳ δὲ ὁ φονευθεὶς ἐπιστήμων ἱατρός, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, συμπαθητικώτατος τὴν μορφήν καὶ νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἡγαπάτο παρ' ὅλων. Ἔχω ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι τὸ μυστὸν ἐγκλημα εἶναι ἀσχετον ὅλως πρὸς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ὅτι ἐπράχθη ὑπὸ κακούργου, κύριος οἶδε διὰ ποίους λόγους ἀτομικούς. Οἱ ἐν Κτημενίοις εἰδικῶς παλαίνοντες, πρὸς τὸν Βουλπιώτην καὶ τὸν Γαλλῆν εἶναι ὁ κ. Ζῶτος ὡς βουλευτὴς καὶ ὁ κ. Χριστοδουλιᾶς ὡς ὑποψήφιος Δημάρχος. Τὸν πρῶτον γινώσχετε. Νέος εὐπαίδευτος καὶ υἱὸς οἰκογενείας ἐκ τῶν πρωτίστων, οὔτε νὰ διανοηθῇ κἀν τοιοῦτον φρικῶδες ἐγκλημα ἦν δυνατόν· ὁ δὲ Χριστοδουλιᾶς εἶναι εἰς τῶν ἐντιμοτάτων καὶ ἐναρετωτάτων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας. Ἐπρεπε νὰ ἦναι τις ὅχι μόνον μοχθηρότατος, ἀλλὰ καὶ βλακωδέστατος, ἵνα διανοηθῇ πολιτικῶς τοιοῦτον ἐγκλημα τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς, διότι ὅπως δῆποτε καὶ ἐάν διεπράττετο, εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ ἀπεδίδετο ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς τελέσεως αὐτοῦ· καὶ τοῦτο βεβαίως θὰ ἐσχέφθη ὁ ἐλεεινὸς κακούργος, ὅστις τὸ διέπραξεν, ἐλπίζων νὰ παρεκτρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς δικαιοσύνης. Εὐθὺς ὡς ἤλθον ἐδῶ, εἶδον τὸν Ἐπαρχον ἵνα μάθω τὰς λεπτομερείας. Ἰδοὺ τί μέχρι τοῦδε γινώσκει ἡ ἀρχή. «Ὁ δολοφονηθεὶς δήμαρχος εὐρίσκειτο τὴν 29 Ἰουνίου ἐν Κλειτσῷ χωρίῳ τοῦ Δήμου Κτημενίων, ἀπέχοντι τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου Φουρνᾶς μίαν ὥραν· ἦτο μετὰ διαφόρων φίλων του ἐν τινι τῶν συνήθων μαγαζιῶν τοῦ χωρίου. Περί ὥραν 8 καὶ ἡμίσειαν μετέβαινον ἐκεῖθεν μετὰ τῶν φίλων του εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ κατέλυσε. Ἐνθ' ὅτε ἡ συνοδεία ἔκκαμπε γωνίαν οἰκίας τινος, ἐνθα ἐπεκράτει βαθύτερον σκότος, ἀγνωστος

κακούργος, κεκρυμμένος ἐκεῖ, ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ δυστυχοῦς Δημάρχου, ὃν ἔριψεν ἄπνον χαμαὶ διατρυπηθέντα τὸ στῆθος κατὰ τὸν χώρον τῆς καρδίας ὑπὸ πλείστων μικρῶν σφαιρῶν. Ὁ πυροβολήσας ἐγένετο ἀφαντος.»

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇς ὁποῖαν θλιβεράν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἡ ἀπαισία αὕτη εἰδήσις. Φρίττομεν διὰ τὸ ἐγκλημα, θλιβόμεθα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνδρὸς χρηστοῦ καὶ προσφιλοῦς καὶ ἐπαναστατεῖ ἡ ψυχὴ μας κατὰ τῆς μορφῆς, ἥτις, ἔστω καὶ προσωρινή, θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν τόπον μας. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ταχέως θὰ ἀνακαλύψῃ τὸν αὐτουργόν τοῦ ἀνοσίτου ἐγκλήματος. Τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα πάντες, ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν διχωνιῶν, διότι πρὸ παντὸς ἐπιθυμοῦμεν ἡ μὲν ἰδιαιτέρα πατρίς μας νὰ ἔχῃ ἀκηλίδωτον καὶ ὑπερήφανον τὸ μέτωπον, ἡμεῖς δὲ ν' ἀγωνιζώμεθα ἀγνὸν καὶ ὄντως φιλοπάτριδα ἀγῶνα.

Καμτασί.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΨΕΥΔΟΥΓΜΝΑΣΙΟΝ

(Εἰδικὸν Ἀνταποκρίτου Μας)

Θεσσαλονίκη, 29 Ἰουνίου.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως μας ἦλθε καὶ ἡ σειρά τῆς ἐνταῦθα πρὸ διετίας ἰδρυμένης βουλγαρικῆς Σχολῆς, τῆς αὐτοκαλουμένης Γυμνάσιον. Αἱ ἐξετάσεις αὐτῆς ἐτελείσθησαν ἐπὶ τὸ πομπωδέστερον, προσκλητήρια καὶ προγράμματα ἐπὶ στυλίου χάρτου διενεμήθησαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους διοικητικούς ὑπαλλήλους, τοὺς Προξένους καὶ τινὰς ἐκ τῶν προκρίτων ἐξ ὧν τινες παρευρέθησαν, καὶ τὸ κατὰστημα τῆς Σχολῆς ἐστολισθῇ πανηγυρικῶς. Ἐν τῇ τελετῇ τῆς διανομῆς τῶν ἐνδεικτικῶν ἐπεδόθησαν ταῦτα τοῖς μαθηταῖς τῆς Σχολῆς ταύτης ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Βιλαετίου Θεσσαλονίκης Γκαλήπ πασσᾶ, ὅστις οὐδεμίαν φαίνεται ποιῶν διάκρισιν

ρεῖ νὰ φέρουν στενοχωρίαν ἐπιβλαβὴ καὶ νὰ παρεμποδίσουν πολλὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἀναμφιβόλως οἱ ἑταῖροι θὰ ἠδύναντο νὰ προμηθευθῶσι εὐκόλως τὴν ποσότητα ταύτην, ἀλλὰ ἐπροτίμησαν νὰ ζητήσουν προθεσμίαν, διὰ νὰ πληρώσωσι τὸν κληρονόμον τοῦ Δεβιλλιέρ, εἰς τὸ ὅποιον συνήντησεν ὁ ἀδελφός σας. Τέσσαρα ἔτη συνεφωνήθησαν. Φυσικῶς τὸ κεφάλαιον, μένον ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἑταίρων, ἔμελλε ν' ἀποφέρῃ κέρδη. Ὁ κύριος μαρκήσιος ἔποεπε νὰ ἔχῃ ἀντιπρόσωπον ἐν Βαταύξ καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξέλεξεν ὑπάλληλον τοῦ οἴκου Φιλίππου Δεβιλλιέρ εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅστις ὠνομάζετο Κάρολος Σεβρύ. Μετὰ τέσσαρα ἔτη· ὁ ἐντολοδόχος ἔλαβε τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν ἀδελφόν σας ποσὰ ἢ μάλλον εἰς τοὺς κληρονόμους του, ἐπεὶ δὲ δυστυχῶς ὁ κύριος μαρκήσιος δὲν ἔζη πλέον, καὶ κατέθεσε ταῦτα εἰς τὴν ἐν Βαταύξ Τράπεζάν σας.

Τὶ ἀπέγεινεν ἔκτοτε ὁ ἐντολοδόχος τοῦ ἀδελφοῦ σας; Ἀγνοῶ. Ἐλάβον πληροφορίας περὶ τούτου χωρὶς νὰ δυνήθω νὰ μάθω τι. Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπέθανεν ἀπὸ πολιοῦ, ἴσως ἀπωλέσθη ἐν θαλάσσῃ, ὅπως καὶ ὁ κύριος μαρκήσιος Σαμαράνδ.

Τέλος, κύριε βαρόνε, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων, καθ' οὓς ἡ παρακαταθήκη τοῦ ποσοῦ ἐν Βαταύξ ἐγένετο, παρεδόχθημεν ἀπὸ τοῦ 1853 ἵνα τὸ κατατεθειμένον κεφάλαιον μετέχῃ ὅλων τῶν οἰκονομολογικῶν ἡμῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ κύριος Δεσιμαίζ ἦτο τεταραγμένος, ὡς νὰ εἶχεν ὑδράργυρον εἰς τὰς φλέβας του.

— Καὶ ποῖος εἶναι σήμερον, κ. Βάν Ὅσσην, ἠρώτησεν μετ' ἀπορίας, ὁ ἀριθμὸς τοῦ κεφαλαίου;

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! κ. βαρόνε.

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπεφώνησεν ὁ Δεσιμαίζ ἀλλάσων χρώματα, παραζαλισμένος, ὡς νὰ τοῦ κατέφερον κτύπημα κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

— Σὰς βεβαίω, κύριε βαρόνε, ὅτι οὐδόλως ἐπιθυμῶ νὰ αὐξήσω ἀκόμη τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦτον ἀριθμὸν τῶν ἑκατομμυρίων, καὶ διὰ τοῦτο προθυμοῦμαι νὰ ἐξοφλήσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ.

— Καταλαμβάνω κ. Βάν Ὅσσην· ἀλλὰ τοῦτο θὰ σὰς ἦνε εὐκολον;

— Τὸ ἐλπίζω!

— Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ, γνωρίζετε τοῦτο βεβαίως, ἕνα μόνον εἶχεν ἀδελφόν, ἐμένα.

— Τοῦτο εἶνε ἀληθές.

— Εἴμαι λοιπὸν ὁ μόνος κληρονόμος του.

Ὁ τραπεζίτης ἀπεκρίθη διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς:

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἴκοσιν ἑκατομμύρια! ἐπανάλαβεν ὁ Δεσιμαίζ ἐκμανής· μοὶ ἀνῆκουν κ. Βάν Ὅσσην, μοὶ ἀνῆκουν!

— Τὸ πιστεύω, κύριε βαρόνε.

— Ἀ! κ. Βάν Ὅσσην, κ. Βάν Ὅσσην! ἀνέκραζεν ὁ βα-